

Styl barokowy

Lidia Szczurkowska

Klasa 6a

Epoka Baroku

Epoka Baroku była pełna kontrastów.

Swoją nazwę ma od słowa barroco oznaczającego perłę o nie regularnym kształcie.

W architekturze, sztuce i kulturze styl ten rozpowszechnił się pod koniec XVI wieku. Swoim zasięgiem do połowy XVIII wieku objął nie tylko Europę, ale i hiszpańskie oraz portugalskie posiadłości w Nowym Świecie.

Architektura Baroku

Pałac w Wilanowie

Kościół Sióstr Wizytek w Warszawie

Archikatedra św. Jana Chrzciciela i św. Jana Ewangelisty w Lublinie

Klasztor Einsiedlen

Eger – kościół Minorytów

Sztuka Baroku

Pokłon Trzech Króli, Peter Paul Rubens

Putto

Moda baroku

Moda i fryzury kobiet baroku

Moda i fryzury mężczyzn baroku

Ciekawostki z Baroku epoki

Chronostych

Chronostych jeden ze sposobów zapisywania dat rocznych stosowany w okresie baroku, poprzez umieszczanie cyfr rzymskich wewnątrz tekstu.

Okresy Baroku

Barok dzieli się na trzy okresy:

- Manieryzm,
- Barok,
- Rokoko.

Styl Rokoko

Rokoko

Rokoko, styl w sztukach plastycznych rozwijający się w okresie ok. 1720-1790, wieńczący epokę baroku, a jednocześnie zajmujący wobec niej pozycję antagonistyczną. Zapoczątkowany we Francji, stanowił swoistą reakcję na sztywny monumentalizm i oficjalny charakter sztuki okresu Ludwika XIV.

Fazę przejściową rokoka stanowił styl regencji Filipa Orleańskiego 1715-1723. Główne cechy rokoka to: kameralność, lekkość proporcji, asymetria, dekoracyjność, wyrafinowanie, dążenie do komfortu i egzotyizm. Swój największy rozkwit rokoko przeżywało w okresie panowania Ludwika XV: 1730-1750. Wówczas to formy rokoka rozpowszechniły się w innych krajach Europy, takich jak Prusy, Bawaria, Austria, Czechy, Śląsk, Saksonia, Polska, Rosja.

Dziękuję za uwagę